

12 באוגוסט 2018

לכבוד
ד"ר חיים ויסמונסקי
ראש מחלקה סייבר בפרקליטות המדינה
משרד המשפטים
ירושלים
שלום רב,

**הנדון: פרסום מידע ועיון בתיקי בית המשפט - חוק סמכויות לשם
מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, תשע"ז-2017**

1. כידוע, [החוק שבנדון](#) העניק למדינה סמכויות חסרות תקדים לפגוע בחופש הביטוי והמידע באמצעות חסימת גישתם של גולשים ישראלים לאתרי אינטרנט, שחשודים בבצוע עבירות חמורות. על מנת לאזן את הפגיעה נקבעו בחוק מנגנונים לשקיפות ולפיקוח ציבורי על השימוש שעושה המדינה בסמכויות החדשות.
2. לית מאן דפליג שהגבלת גישה לאתר ברשת האינטרנט, ואפילו היא מוצדקת וראויה, פוגעת לא רק ב"בעלים של האתר ומי שמקיים את הפעילות שאותה... רוצים לחסום" "אלא גם ב"קהל הרחב" (גב' אסנת חייטרון, משרד המשפטים; פרוטוקול ועדת החוקה מיום 3.7.2017, ע' 9). על כן, נקבעה בסעיף 12 חוק חובה לפרסם הודעה על כל צו שהוצא, והוקנתה לכל "מי שרואה את עצמו נפגע מהצו" לפנות לבית המשפט ולבקש לתקנו או לבטלו. כפי שהסביר יו"ר ועדת החוקה בנאומו במליאת הכנסת:

"לאחר מתן הצו יהיה פרסום באתרי האינטרנט של משרד המשפטים והמשטרה... לדבר החסימה, ותינתן אפשרות לכל מי שרואה עצמו נפגע ממתן הצו, לרבות תאגידים ועמותות שעוסקים בהגנה על אינטרס הציבור באינטרנט ויכולים לתרום לניהול הוגן של ההליך, להתייצב ולבקש את ביטול הצו או את צמצומו." (חה"כ ניסן סלומינסקי במליאה, 17.7.2018 ע' 61; ור' גס: גב' אסנת חייטרון, משרד המשפטים; פרוטוקול ועדת החוקה מיום 18.12.2017 ע' 2).

3. מנגנוני השקיפות והפיקוח הציבורי חשובים במיוחד בענייננו, כיוון שהדיון בבקשות שמגישה הפרקליטות לפי החוק מתקיים למעשה במעמד צד אחד; במרבית המקרים המשיבים היחידים שמופיעים לדיון הם ספקי השירותי (שירותי גישה, איתור ואחסון – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק), ואלה אינם מייצגים את האינטרס הציבורי ואת זכויותיו של קהל הגולשים.

אלא שהפעלת המנגנונים הללו נתקלת בקשיים, שמאיימים לרוקן מתוכן את זכותו של הציבור לדעת ולפקח על חסימת אתרים שמתבצעת מכוח החוק.

4. הצווים הראשונים מכוח החוק הוצאו לפני כחצי שנה, אך לא מצאנו באתר משטרת ישראל פרסום כמצוות החוק; ככל שנעשה פרסום - אין הוא נגיש וקל לאיתור כמו הפרסומים שבאתר המשפטים. אבל גם באתר משרד המשפטים הפרסום חסר: עד כה פורסמו הודעות על 14 צווים, אך לפחות שני צווים נוספים הוצאו מבלי שפורסמה הודעה לגביהם (בצ"א 55312-03-18 מיום 29.3.2018; בצ"א 39402-05-18 מיום 30.5.2018).

בשים לב לדגש הרב שהושם בדיוני הכנסת על מנגנוני השקיפות והפיקוח שבחוק, נבקש **שייקבעו הסדרים שיבטיחו הקפדה יתרה על מילוי חובת הפרסום.**

5. הפרסום באתר משרד המשפטים, כולל מידע תמציתי על ההליך שבמסגרתו הוצא הצו (מספר ההליך, בית המשפט שהוציא את הצו, והעבירה שאותה נועד הצו למנוע), ומבהיר (כמצוות סעיף 9 לחוק) ש"כל הרואה עצמו נפגע מהצו רשאי להגיש בקשה לבית המשפט הנ"ל ולבקש לשנות את תנאי הצו או לבטלו."

6. אלא שהפרטים המעטים שמתפרסמים בכל הודעה אינם מאפשרים לנפגע פוטנציאלי לבחון את הנסיבות הרלבנטיות ואת נימוקי ההחלטה, **וממילא הוא גם אינו יכול לדעת** אם יש מקום לבקש עיון חוזר בצו או לערער עליו. לצורך זה צריך הנפגע לעיין בתיק בית המשפט (ר' פרוטוקול ועדת החוקה מיום 3.7.2018 – תקנות סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט (פרסום הודעה בדבר מתן צו), התשע"ז-2017).

7. דה עקא, שבאתר הנהלת בתי המשפט נחסמה הגישה לתיקים שבמסגרתם הוצאו הצווים; מצב דברים זה מרוקן מתוכן את הזכויות שהוקנו בחוק לנפגע ולציבור בכללותו – לבקש עיון מחדש בהחלטה או לערער עליה. בהעדר גישה לרשומות הדיגיטליות של התיקים והצווים שהוצאו מכוח החוק, ייאלץ הנפגע הפוטנציאלי לכתת את רגליו לכל בית משפט שהוציא את הצווים ולהגיש בקשה בהתאם לתקנות המסדירות את העיון בתיקי בתי המשפט ([תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה \(עיון בתיקים\)](#), תשס"ג-2003; להלן: "תקנות העיון").

8. "ייאלץ... להגיש בקשה" – אך ספק אם ייענה בחיוב: בהתאם לבירור שערכנו במזכירות בית המשפט, הסיבה לחסימת הגישה לתיקים בנט המשפט היא צו איסור פרסום שהוצא לבקשת המדינה בכל אחד מהתיקים; **איסור פרסום חוסם בדרך כלל את האפשרות לקבלת היתר עיון בתיק** (ר' למשל ע"א 8805/13 [סרנה נ' משרד הבריאות](#) (26.7.2016)), **ולבטח שיש בו כדי להכביד ולסרב** כהוגן את התהליך של קבלת היתר לעיון.

9. נזכיר, כי במהלך הדיונים, שקיימה וועדת החוקה של הכנסת על החוק ותקנותיו, שררה ההנחה **שככלל** ניתן יהיה לעיין בתיקים שבמסגרתם הוצאו הצווים, ושהחלטות על הוצאתם יתפרסמו. יתר על כן, כשהועלתה בוועדה הדרישה שההודעה, שתפורסם באתר משרד המשפטים והמשטרה, (לפי סעיף 12 לחוק) תכלול גם את ההחלטה המנומקת על הוצאת הצו, הרגיעו נציגות המדינה את חברות וחברי הכנסת בהסבר הבא:

"למעט החלטה של בית המשפט לאסור פרסום, כמו כל החלטה של בית המשפט, **זה החלטות שהן מפורסמות**"...

"... **ואם לא, אפשר יהיה לבקש עיון**, אבל אין סיבה להעלות את ההחלטה לאתרי האינטרנט במשרד המשפטים. בדיוק בשביל זה אנחנו מחויבים לפרסם את מספר ההליך, כדי שמי שרוצה, וזה חשוב לו, יפעל לראות את ההחלטה באמצעות מספר ההליך. נותנים לך את הכלי. אנחנו לא מפרסמים את ההחלטה, זה גם יכול לסרב ולעכב את הליכי הפרסום, וכאן יש רצון שנפרסם כמה שיותר מהר... זה יותר ביורוקרטיה. לכן זה מעכב את זה, ובמקום שהפרסום יהיה מהיר, הוא יהיה אטי." (אסנת חיטרון ממשרד המשפטים וגב' דנה צ'רנובלסקי ממשרתת ישראל בהתאמה; פרוטוקול ועדת החוקה מיום 18.12.2017, ע' 7-8).

10. כאמור בפועל אין ההחלטות מתפרסמות, וככל הנראה גם הוצא צו איסור פרסום גורף או חלקי לפי בקשה שהגשתם לבית המשפט בכל אחד מהתיקים. לו הייתה וועדת החוקה יודעת שמנגנוני השקיפות והפיקוח של החוק יסורסו בדרך זו, קרוב לוודאי שהייתה עומדת על יצירת **הסדרים מיוחדים, שיבטיחו שקיפות ונגישות קלה לתיקי ההתדיינות** מבלי שייפגעו האינטרסים הלגיטימיים שבעטיים מוטל עליהם חיסיון כעניין שבשגרה.
- מכל מקום, **תכלית החקיקה ועקרון המידתיות מחייבים – וזוהי גם בקשתנו - שמשרד המשפטים יקבע בתקנות או בהנחיה מנהלית הסדרים מיוחדים מסוג זה.**
11. כך, למשל, ראוי שהבקשות להוצאת צו להגבלת גישה ינוסחו מלכתחילה באופן שיאפשר את חשיפתן; ככל שיש מידע שלדעת המדינה צריך לבקש מבית המשפט לאסור את פרסומו (מעבר לחומר חסוי שמוגש בהתאם לסעיף 10 לחוק) ניתן לצרפו כנספח נפרד ולהסתפק בכתב הטענות בפרפרזה שתפנה לנספח. במקום להגיש בקשות לאיסור פרסום גורף, ניתן לבקש מבית המשפט להטיל חיסיון אך ורק על עניינים מסוימים, ולהוסיף ולבקש שההחלטה השיפוטית תיכתב באופן שיקל על פרסומה.
12. **מעבר לכך אנו מבקשים מתן היתר עיון כללי** (לפי תקנה 5 לתקנות העיון) ל"תאגיד העוסק בהגנה על אינטרס הציבור באינטרנט" (ד' סעיף 9 לחוק) **גם בתיקים שהוטל עליהם איסור פרסום:** "צו איסור הפרסום אינו אוסר על עיון בחומר ולפיכך אינו מקים 'איסור לפי דין' כאמור בסיפא של תקנה 4(א)" לתקנות העיון (בג"ץ 5699/07 **יועץ היועץ המשפטי לממשלה** (23.04.2009); רע"א 8521/09 **בירן נ' הרמולין**, פ"סקה 3 (29.11.2012)).
13. בשלב זה, כיוון שכל בקשה שנגיש לעיון בתיקי בתי המשפט האמורים תועבר לתגובתכם, נבקש לדעת **מהם התנאים ואלו סידורים יידרשו כתנאי להסכמתכם למתן היתרים לעיון.**
14. למותר לציין, שהדברים שלעיל יפים (בשינויים המחוייבים) גם להצעת החוק שמסדירה הסרת תכנים מרשת האינטרנט, ושממתינה בכנסת להצבעה בקריאה שנייה ושלישית ("חוק הפייסוק" - הצעת חוק להסרת תוכן שפרסומו מהווה עבירה מרשת האינטרנט, התשע"ז-2016).

דכבוד רב ובברכה,

 אבנר פינצ'וק, ע"ד

העתקים:

חה"כ ניסן סלומינסקי – יו"ר וועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת
 מר רז נזרי, משנה ליועץ המשפטי לממשלה
 ה"ה גור בליי ואפרת חקאק, הלשכה המשפטית של הכנסת

**משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר**

ח' שבט תשע"ט
14 ינואר 2019

סמך : 2018-215

לכבוד:

עו"ד אבנר פינצ'וק
האגודה לזכויות האזרח
נחלת בנימין 75
תל אביב

הנדון: פנייתך בנוגע ליישום חוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות

אתר אינטרנט, התשע"ז-2017

סימוכין: מכתבך למנהל מחלקת הסייבר מיום 12.8.2018

1. הריני לאשר קבלת מכתבך שבסמך.
2. על דעת לשכת פרקליט המדינה הריני להשיבך כדלקמן: חוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, התשע"ז-2017 (להלן: "החוק") נכנס לתוקפו לפני כשנה. לפי סעיף 2(א) לחוק, שופט בית המשפט המחוזי רשאי, על-פי בקשה של תובע כהגדרתו בחוק, לתת צו להגבלת גישה לאתר אינטרנט, כולו או חלקו, אם שוכנע באחד מאלה:
  - א. הגבלת הגישה חיונית למניעת המשך ביצוע "עבירה", כהגדרתה בסעיף 1 לחוק. בהגדרת "עבירה" נכללות העבירות הבאות: הבאת אדם לידי עיסוק בזנות; פרסום ומסירת מידע בדבר זנות של קטין; פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר; פרסום תועבה ובו דמותו של קטין; ארגון או עריכת הגרלות או הימורים; יצוא, יבוא, סחר והספקה של סם מסוכן; תיווך לסם מסוכן והפצה של חומרים מסכנים (לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים).
  - ב. הגבלת הגישה לאתר האינטרנט חיונית למניעת היחשפות של משתמש בישראל לפעילות, אשר אילו הייתה נעשית בישראל הייתה עבירה, ויש לפעילות האתר זיקה לישראל.
  - ג. אתר האינטרנט הוא של ארגון טרור כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

3. מרגע כניסת החוק לתוקף הגישה מחלקת הסייבר 24 בקשות לבית המשפט בנוגע ל-60 אתרים בהם התבצעה עבירה לפי סעיפים 205ג, 214(א)(1) ו-225 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. נוכל לעדכן בנוגע לבקשות כדלקמן:
- א. בנוגע לשתי בקשות - התקבל צו הסרה.
  - ב. בנוגע ל-16 בקשות – התקבל צו להגבלת גישה.
  - ג. בנוגע לשתי בקשות – המחלקה חזרה בה לאחר הסרת האתר על-ידי המפעיל באופן יזום.
  - ד. בנוגע לשתי בקשות – טרם התקבלה החלטה.

עוד נציין, כי בנוגע לשלושה אתרים מתוך ה-60 הנ"ל, הוגשו בקשות לצו מתוקן בעקבות המשך פעילותם מכתובת מתחם שונה.

4. מחלקת הסייבר מפרסמת באתר משרד המשפטים¹ את רשימת הצווים שהוצאו על ידי בית המשפט, רשימה זו כוללת את מס' ההליך, תאריך הוצאת הצו, סעיף העבירה בגינו הוצא הצו והעובדה כי הרואה עצמו נפגע מהצו רשאי להגיש בקשה ולבקש לשנות את תנאי הצו או לבטלו. מבדיקה שערכנו, כל הצווים באתר מעודכנים. בכל הנוגע לסוגיית הפרסום באתר האינטרנט של המשטרה, כפי שצינת בסעיף 4 למכתבך, איננו יכולים להשיב בשמה של משטרת-ישראל, אולם נציין רק כי באתר משרד המשפטים מפורטים כלל הצווים שהוצאו מכוח החוק, וכי התובעים המוסמכים מכוח החוק הם תובעי מחלקתנו מתוך הפרקליטות בלבד (לא הוסמכו תובעים משטרתיים מכוח החוק).

5. רשימת הצווים שהוצאו מכוח החוק, המתפרסמת באתר משרד המשפטים מאפשרת לגורמים המייצגים את האינטרס הציבורי לפנות לבית המשפט בקלות וביעילות. יצוין בהקשר זה, כי במספר מקרים התייצב מנכ"ל איגוד האינטרנט הישראלי, מר יורם הכהן, וטען אף בטרם הוצאת הצו (על אף שמעמד בחוק ניתן לו רק לאחר הוצאת הצו).

---

¹<http://www.justice.gov.il/Units/StateAttorney/Departments/Cyber-Unit/Pages/Access-Restriction-Warrants.aspx>.

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

6. אנו סבורים כי רשימת הצווים המצוינת באתר משרד המשפטים והחשיפה הגבוהה של רשימה זו במנועי החיפוש (למשל – כשמקלידים את המלים "צווים להגבלת גישה" בגוגל מקבלים קישורית לרשימת האתרים שתוצאת החיפוש הראשונה), מאפשרים לכל הגורמים אשר ברצונם לפעול לקידום אינטרסים ציבוריים שונים ככלל וחופש הגלישה ברשת בפרט, לפעול ביעילות בהתאם לאג'נדה אותה הם מייצגים.
7. אשר לטענתך בסעיף 8 למכתבך, כי הוצא צו איסור פרסום גורף בהליכים מכוח החוק על ידי הפרקליטות – הטענה אינה נכונה. על פי בדיקתנו, רק בנוגע לבקשה אחת, שעניינה באתרים שפרסמו חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים – הוגשה בקשה לקבלת צו איסור פרסום על רשימת האתרים. בכל הנוגע לשאר הבקשות – לא הוגשה כל בקשה לצו איסור פרסום. להשלמת התמונה נציין כי במספר מועט של תיקים ביקשה הפרקליטות להציג חומרים חסויים בהתאם לסעיף 10 לחוק, אולם לא התבקש בהם, וממילא לא התקבל, צו איסור פרסום.
8. לנוכח האמור בפנייתך בנוגע לאיסור פרסום גורף על התיקים, מדובר בעניין שנקבע ככל הנראה במזכירות בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ואנו נפנה אליהם לבירור העניין.
9. בנוגע לתיקים שבהם התקבלו צווים סופיים מכוח החוק, מתוך רשימת התיקים שהזכרנו לעיל, עמדתנו היא כי לא נתנגד לעיון בתיקים אלה, למעט התיק שבו קיים צו איסור פרסום בתוקף (בצ"א 18-05-39402), ולמעט חומרים שהוגשו לבית-המשפט במסגרת התיקים מכוח סעיף 10 לחוק.

בכבוד רב,

ד"ר חיים ויסמונסקי, עו"ד
מנהל מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה

העתקים:

ח"כ ניסן סלומיאנסקי, יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט
מר רז נזרי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט חוקתי-ציבורי)
גבי עמית מררי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי)
מר גור בליי, היועץ המשפטי לוועדת חוקה, חוק ומשפט
גבי אפרת חקאק, ייעוץ משפטי לוועדת חוקה, חוק ומשפט
לשכת פרקליט המדינה